

A KÖNYVEVANGÉLISTA

1927

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak a lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!” Ésa. 52, 7.

November

Hogyan dicsőítheti a könyvevangélista munkája által az Istent?

Ha a könyvevangélista az ő Urának és Megváltójának becsületet akar szerezni, akkor

5. az időt jól ki kell használnia.

«Az idő rövid!» 1. Kor. 7, 29. Így írt már a nagy Pál apostol is. Aki ezt felismeri, az igyekezni fog idejét ki is használni; nem fogja eltékozolni, sem eljátszani. Aki ezt teszi, annál féltő, hogy sem az élet komolyságát, sem pedig e világban való feladatát még nem ismerte fel valójában. Egy törekvő könyvevangélista a megállapított heti óracélt (atyafiaknak 40, testvérnőknek 35) nemcsak elérni, de túlhaladni is igyekezni fog. Idejének bölcs kihasználása által másoknak fog használni, ellenben önmagának lesz a legnagyobb hasznára.

Isten gyermekeinek sohasem kell unalom miatt panaszkodniok. Minél jobban utat tör bennük az idő rövidségének felismerése, annál kitartóbbak és büzgőbbak lesznek fáradozásaikban. Gondoljatok csak Péter apostolra! (2. Péter 1, 14. 15.) Hogy a «kevés idő» ismeretének tudata milyen befolyással bír, azt magánál az ördögnél láthatjuk, aki azért növeli haragját, fokozza félrevezető működését, mert tudja, hogy már csak kevés ideje van. Jel. 12, 12-ben olvassuk: «mert leszállott az ördög hihozzátok, nagy haraggal teljes, úgy, mint aki tudja, hogy kevés ideje van.» Lehetséges, hogy az ördög szégyenítsen meg bennünket? Nem! A mi példaképünk a Megváltó, kiről a próféta mondja: «Nem fárad el és nem esik kétségbe.» Ésa. 42, 4. (német fordításban). Az a figyelmeztetés: «serken-

jünk fel álmainkból» azért különös figyelmünket érdemli meg; s eunek gyakorlati követése azt jelenti, hogy dolgozzunk, amíg nappal van. Róm. 13, 11–14; Ján. 9, 4.

A könyvevangélista továbbá

6. magas célokat fog maga elé tűzni és arra fog törekedni, hogy jobb és tökéletesebb szolgálatot teljesítsen.

Pál célja volt: «hogy minden módon megtartson némelyeket.» 1. Kor. 9, 22. Érezve felelősségének súlyát és feladatának nagyságát, más helyütt ezt mondotta: «És ezekre kicsoda alkalmas?» 2. Kor. 2, 16, Mégis szóval és írásban mindent megtett, hogy célját elérhesse és ezáltal példaképet nyújtott nekünk. Így segít a könyvevangélista is a lelkeket megmenteni, ha olyan iratokat, melyek felvilágosítólag és oktatólag hatnak, olyan iratokat, melyek az utolsó figyelmeztető üzenetet tartalmazzák, melyek az üdvösség útját mutatják, terjesztenek. Ne tűzzön-e ezért magas célokat maga elé és ne törekedjék annak elérése után? Nem kellene-e néki gondolkodás és imádkozás útján jobb és jobb munkamódszereket keresnie, hogy így nagyobb forgalmat érhesse el? Egymás körében való eszmecsere és az olyan atyafiak tanácsának a meghallgatása, akik «előljárnak», minden bizonnyal áldást hozó lesz. Akik az Istenért munkálkodnak, azoknak a szolgálata legyen tökéletes; és ha még nem az, legalább a tökéletesség felé kell törekednie.

Hogyha a könyvevangélista munkája által az Urat meg akarja dicsőíteni, akkor

7. mindenekelőtt a megszentelődésre kell törekednie.

Jézus, kinek szolgálata az Atyát megdicsőítette, szent volt. Ján. 17, 19. Az ő szentsége azonban nem hatott visszataszítóan, hanem éppen ellenkezőleg, még vonzóbbá tette őt. Márk 9, 15; Luk. 9, 43. Minden könyvevangélistának törekednie kell az Isten félelmében egy Krisztuséhoz hasonló jellem kifejlesztésére, a megszentelődésre, mert e nélkül senki meg nem láthatja az Urat. Zsid. 12, 14; 2. Kor. 7, 1. 2.

Az a könyvevangélista, aki az itt leírt irányelveket nem téveszti szemei elől, kétségtelenül áldásos tevékenységet fog kifejteni. Növekedése minden dologban nyilvánvaló lesz és éppen azok a gyümölcsök fogják az Urat megdicsőíteni, melyek a Mesterrel való közösségből származnak. Mert azt mondja Jézus: «Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete: és legyetek nékem tanítványaim.» Ján. 15, 8.

Voigt Miksa

Kedves munkatársaim az Urban!

Miután kilátás van arra, hogy naptárainkból egészen december végéig lesz a kiadóban raktáron, azért kérnélek benneteket, hogy a közvetlen eladás mellett rendelésre is vegyetek fel naptárakat. Egyes könyvevangélisták és én magam is jó tapasztalatokat szereztünk ezzel. Ezáltal olyan emberek számára is lehetővé fog válni a naptár beszerzése, akik pillanatnyilag nem rendelkeznek elég pénzzel és a mi forgalmunk is növekedni fog általa. Egyesek adnak 50 fillér, vagy egy pengő előleget is, ezáltal természetesen a megrendelés biztosabbá válik. Mindenesetre igyekezzünk az emberek aláírását megszerezni és keltsünk vágyat az emberek szívében naptárunk birtoklására. Ezen pontok figyelembevétele jelentékenyen meg fogja könnyíteni azután a naptárak leszállítását.

Jó lenne, ha a szállítási határidőt sajátmagatok állapítanátok meg, pl. dec. elejére, dec. közepére vagy jan. elejére, hogy ne legyetek kénytelenek a területet esetleg 2—3-szor is keresztülszaladni.

Miközben mindnyájatokat szívélyesen kélek, hogy naptárunk terjesztése érdekében rendkívüli erőfeszítéseket tegyetek, maradjatok szívélyes üdvözlettel atyátokfia az Urban

Wicklein A.

Az ima.

Luk. 18, 2—8.

Julius 26-án Jánoshalma községbe ment dolgozni, ahol egy ismerős öreg házaspár szállottam meg. Egy asszony, aki már régebben ismeretséget tartott fenn a családdal, látogatóba érkezett. Aznap vásár volt a faluban és ő katolikus könyvekkel jött ide szegéről. Háziasszonyom már előre értesítette őt az én kiléte mről, s én már az első pillanatban észrevettem, hogy gyűlölettel gondoltam rá, azonban szemeit állandóan lesütöztette és nem mert rám tekinteni. Majd rakott az asztalra néhányat az ő könyveiből és kérdezte, hogy ilyenek e az enyéim. Mikor én nemmel feleltem igen feldühödött és a «szombatisták»-at szidva kijelentette, hogy holnap feljelentést fog tenni a pap ellen és a szolgabirónál ellenem. Én nyugtalanul tértem az ágyba, de mintha éreztem volna az Ur biztatását: «Ne félj én veled vagyok».

Másnap mielőtt munkába állottam volna, sóségesen könyörögtem az Urhoz ezért az asszonyért, hogy semmisítse meg az ő tervei és szegényítse meg az ő szívének gondolatát. Mikor a szolgabirónál jelentkeztem, az esetet szó szerint és teljesen igazságosan viselkedtem szemben. Szombaton keresztül börtönbe fogadalmat tettem az Urnak és az egész életemet imában töltöttem kint a szabadban. Másnap, vasárnap a pap nem prédikált ki engem a templomban, úgy hogy zavartalanul dolgozva az Ur segítségével Jánoshalmán 100 pengő értékben tudtam eladni könyveket.

Szeretném még megjegyezni, hogy az asszony mondotta háziasszonyomnak, hogy a terület összes papjait fogja értesíteni a híveim, de az Ur csodálatosan hallgatta az imáimat és az asszony egyáltalán nem tudta nekem ártani.

Kedves testvéreim, ha állandó összejáratást tartunk fenn az Urral, akkor meg

hallgatja imáinkat. A gonosz ordító oroszlan-
ként jár szerte széjjel és ebben az időben az
ima képezi hitünknek egyik próbakövét.
1. Thess. 5, 17. *Hiegl Gy.*

Kiadóhivatali közlemények.

A csomagoknál felszámított porto- és csomagolási költségek szabályait a következőkben közöljük:

Ha a rendelés sulya 2 $\frac{1}{2}$ kg-ig terjed, akkor teljes porto- és csomagolási költséget, 4 $\frac{1}{2}$ kg-ig pedig a porto- és csomagolási költség felét számítjuk fel, 4 $\frac{1}{2}$ kg-on felül a csomagot portomentesen küldjük. Kérjük tehát a k. könyvevangélistákat, hogy ezen körülményt a rendelésnél figyelembe venni sziveskedjenek és a magas portoköltség elkerülése céljából, lehetőleg 5 és 10 kg-os csomagokat rendeljenek.

Dacára annak, hogy az „Élet és Egészség”, valamint „Az Idők Jelei” előfizetők a leggondosabban lesznek kezelve, annak dacára mégis előfordulhatnak esetleges tévedések. Kérjük tehát a k. könyvevangélistákat, ha oly előfizetőhöz kerülnek, aki panaszkodna a folyóirat rendszertelen elküldése miatt, úgy kérjük, — a kiadóhivatal, valamint a könyvevangélista érdekében is — hogy az ilyen eseteket írásbelileg és azonnal a kiadóhivatalnak bejelenteni sziveskedjenek, hogy a megfelelő intézkedéseket megtehessek. Reklamációk elkerülése végett kérjük még az előfizetők címeit világosan feltüntetni.

Ohajunk az, hogy az összes „Élet és Egészség”-előfizetőket egészségügyi naptárunk birtokába juttassuk, hogy ezáltal őket egy hosszantartó örömben részesítsük. Ezért az október és novemberi számokban egy felhívást bocsátottunk ki, hogy az előfizetők a naptárakat 1 P 50 filléres előnyárban — az összeg előzetes beküldése mellett — befizetési lap útján megrendelhessek. Dacára ennek, az előfizetőknek csak egy kis része rendelte meg a naptárt.

De mi hisszük, hogy a legtöbb elő-

fizető, ha a könyvevangélista személyesen felkeresi őt, a jelzett kedvezményes árban meg fogja venni; hogy a könyvevangélistáknak ezen a téren segítségükre legyünk, ugyanazon módot fogjuk választani, mint az előfizetések meghosszabbításánál. December elején azokról az előfizetőkről, akik a naptárt nem rendelték meg, városok szerint kimutatásokat fogunk készíteni és a könyvevangélista-vezetőség útján ezen névjegyzékeket az egyes könyvevangélistákhoz el fogjuk juttatni. Habár ezáltal a kereset kevesebb lesz, de az eladás könnyebb s ily módon kiegyenlítődik.

Wicklein atyafi ezen névjegyzékek elküldése alkalmával még egy kísérőlevél útján közelebbit fog közölni.

A Keletmagyar egyesület 1927. évi október havi kimutatása.

Név	Óra	Forgalom
Könyvevangélisták:		
Belánszky József	142	304.50 P
Czmór László	69	92.— «
Grünberger Dezső	143	85.75 «
Kucsá Mátyás	104	118.— «
Sztodola János	157	300.80 «
Próba könyvevangélisták:		
Aponyi Imre	72	137.50 «
Hunyadi Mária	210	323.— «
Juhász Ferenc	95	144.— «
Jellinek Jakab	—	—
Kás Péter	221	191.60 «
Kollmann Mária	227	187.— «
Kopanyicza Pálné	192	221.— «
Marinka István	115	122.— «
Marinka Erzsébet	126	356.50 «
Szücs Ferenc	157	305.50 «
Alkalmi könyvevangélisták:		
Ádok János	219	290.80 «
Bakos Sándor	127	98.70 «
Fehér Péter	14	25.— «
Kanalas Erzsébet	75	326.— «
Lesták Mihály	127	72.25 «
Maslár László	115	135.— «
Rajki István	—	—
Sári Lajos	88	287.20 «
Juhász Ferencné	90	169.80 «
Tomok Pál	183	155.40 «
Téglásy Magda	132	179.50 «
Friedmann E.	102	57.50 «
Szabó Péter	99	76.— «
Maták Péterné	131	160.— «
Összesen:	dolgozott 27	3532 4922.30 P

A Középmagyar egyesület 1927. évi október havi kimutatása.

Név	Óra	Forgalom
Könyvevangélisták:		
Csik Ilona	46	178.— «
Farkas Janka	104	411·50 «
Hiegl György	140	217·20 «
Juhász János	186	229·20 «
Szöllősy Lukács	—	—
Tokos Gábor	186	681·70 «
Próba könyvevangélisták:		
Dzur Anna	153	168.— »
Kovács Károly	191	355·50 «
Köblös Erzsébet	79	73.— «
Köblös Ilona	129	201.— «
Kolláth Mihály	23	70·50 «
Tóth Boldizsárné	149	149.— «
Alkalmi könyvevangélisták:		
Balázs Anna	53	58.— «
Bóka Mária	—	—
Chlpik M.	—	—
Drechsler Sándor	138	210·30 «
Farkas Pál	191	225.— «
Korsós István	167	283.— «
Kakula István	204	255.— «
Kiss Karolin	88	28.— «
Kovács Károlyné	27	48.— «
Mátyás Jánosné	—	—
Miklós János	87	159·50 «
Páncél Sándor	50	120.— «
Papp Jenő	—	— «
Patyi Péter	121	272·25 «
Dr. Spitzer György	172	238·20 «
Stadler Ferencné	132	136.— «

Név	Óra	Forgalom
Szabó Józsefné	—	—
Szabó Valéria	—	—
Teodorescu György	24	4
Zágonyi Mihály	61	4
Összesen: dolgozott	25	2901 500.

A Nyugatmagyar misszióterület 1927. szeptember havi kimutatása.

Név	Óra	Forgalom
Könyvevangélisták:		
Csiszér Margit	101	21
Kovács Lidia	69	84
Kökönyei Ferenc	169	268
König Ferenc	157	303
Lenk Lajos	14	30
Próba könyvevangélisták:		
Benkő János	130	39
Bóka Károly	—	—
Fekete Vencel	57	120
Oestereicher Vilmos	110	178
Varga Sándorné	86	333
Zámbó Ferenc	50	100
Alkalmi könyvevangélisták:		
Bóka Károlyné	—	—
Horváth Józsefné	63	64
König Ferencné	18	25
Kovács Sándor	—	—
Tóth István	—	—
Tóth László	47	8
Varga Gyuláné	—	—
Összesen: dolgozott	13	1071 217

A magyar Unió 1927. évi október havi kimutatása.

A terület megnevezése	1926		1927		1927-ben tehát +többlet -kev.		Egy állandó könyvev. átlag						Összesen	
	Forgalom		Forgalom		könyv- ev.	forgalom pengő	dolgozott			árusított				
	könyv- ev.	pengő	könyv- ev.	pengő			napot	órát	ó. na- ponla	havonta	naponta	óránként		
Kelet magy. egyesület	áll. 15	2,770'16	23	4,768'40	+ 8 +	1,938'24	23	136	6	204'71	8'89	1'50	1	27
	alk. 2	71'92	4	213'90	+ 2 +	141'98								
Köz. magy. egyesület	áll. 26	4,525'92	22	4,868'85	- 4 +	342'93	20	124	6	221'31	10'82	1'78	—	25
	alk. 9	559'20	3	134'—	- 6 -	425'20								
Nyug. magy. misszió-ter.	áll. 17	3,952'40	10	2,059'40	- 7 -	1,893'—	18	98	6	205'94	11'76	2'11	—	13
	alk. 2	79'92	3	118'—	+ 1 +	38'08								
Összesen	áll. 58	11,248'48	55	11,636'65	- 3 +	388'17	20	119	6	210'65	10'49	1'80		
	alk. 13	711'04	10	465'90	- 3 -	245'14								
Összevadás		71	11,959'52	65	12,102'55	- 6 +	143'03							11

Felhívás könyvárúsításra.

White testvérnő: „Az evangélium szolgálói“ című művében olvassuk:

A szántó föld a világ.

„Mikor pedig a galileai tenger partján jár vala Jézus, látta két testvért, Simont, akit Péternek neveznek és Andrást az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok valának. És mondá nekik: Kövessetek engem és azt mivelem, hogy embereket halásszatok. Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, követték őt.

És onnan tovább menve, látta más két testvért, Jakobot a Zebedeus fiát, és Jánost amannak testvérét, amint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálóikat kötöztetik vala, és hívá őket. Azok pedig azonnal otthagyták a hajót és atyjukat, követték őt. Máté 4, 18–22.

Csodálkozva látjuk ezeknek az embereknek ellenmondás nélküli engedelmességét, azonban Krisztus meghívása ellenállhatatlan erőt rejtett magában. Krisztus azért kereste ezen szerény halászokkal a kapcsolatot, hogy általuk oly eszközöket nyerjen, melyek alkalmasak lesznek arra, hogy a lelkeket kiragadják Sátán szolgaságából s Istennek szolgálatába állítsák őket. Krisztus azt kívánta, hogy ebben a munkában a segítségére legyenek s hogy a tiszta, isteni igazságot közöljék a világgal mentve minden emberi hagyománytól és vélekedéstől. Azt akarta, hogy a vele való együttműködés, a vele való vándorlás s magasztos erényeinek állandó szemlélése által emberhalászokká képeztesse ki.

Igy hívtak el az első tanítványok az evangéliumi munkára. Három éven át dolgoztak az Üdvözítő társaságában s tanítása, példái, s a betegek gyógyítása terén kifejtett tevékenysége által kellőleg

előkészítette őket az általa megkezdett munka önálló folytatására. Az egyszerű, gyermekies hit az alázatos, tiszta szolgálattétel tette a tanítványokat alkalmasakká arra, hogy Isten ügyének végzésében felelősségteljes megbízásokat vállaljanak magukra.

Az apostolok tapasztalataiból számos tanulságot vonhatunk le. Ezen férfiak oly hűségesen ragaszkodtak alapelveikhez, mint a szinarany. Nem hátráltak meg, nem veszítették el bátorságukat, nem csüggedtek el. Telve voltak Isten iránti félelemmel, Istenért való buzgalommal, a legnemesebb szándékokkal és a legnemesebb törekvésekkel. Igaz, hogy a természettől fogva is oly gyengék és segélytelenek voltak, mint azok, akik manapság állanak a nagy munka kötelékében, csak hogy ők minden bizodalukat az Urba vetették.

Ezen egyszerű és szegény tanítványokat mégis gazdagoknak kell neveznünk, gazdagoknak kell tekintenünk, mert gazdagok voltak lelki és erkölcsi javakban és tulajdonokban, mint mindazok, akik számára Isten az első és utolsó és minden között a legfőbb jó. A legnagyobb fáradtság árán is igyekeztek megtanulni azon leckéket, melyeket Krisztus iskolájában nyertek és fáradtságuk nem volt meddő. A világ legfőbb hatalmasságával szövetkeztek. Az örökkévaló valóságoknak mind mélyebb, mind teljesebb, mind behatóbb megismerésére törekedtek, hogy eredményesen közölhessék a lelki javakban szükkölködő világgal az igazság kincseit.

Hasonló jellemvonásokkal bíró férfiakra van manapság is szükségünk, oly férfiakra, akik képesek

megfeszített Krisztust merészelt hirdetni. Pált fogóságba vetették, megverték, megkövezték s végül megölték, mert hűséges és buzgó apostola volt a pogányoknak. János apostol Pathmos szigetére száműzetett Isten szava s a Jézusról való bizonyágtétel miatt. Jel. 1, 9. Az emberi állhatatosságnak ezen példái bizonyítják a világ számára az isteni igazság és az isteni ígéretek állandó és örökkévalóságát, bizonyítják, hogy isten mindvégig velünk van és oltalmaz bennünket. 12. old.

Krisztus munkásai soha se gondoljanak a munkájuk közben eredménytelenségekre és még kevésbé beszéljenek róluk. Az Ur Jézus a mi erősségünk, az ő ereje teljesen elég számunkra. Lelke éltet bennünköt. Ha kezibe ajánljuk magunkat, hogy a világ világoosságának hordozói lehessünk, mindig megtaláljuk annak lehetőségét, hogy jót cselekedhessünk. Egy kiapadhatatlan segélyforrás áll majd rendelkezésünkre. Állandóan meríthetünk az ő bőségéből és gazdag kegyelméből, amely semmiféle határt nem ismer. 13. oldal.

A lelkekért való felelősségérzet.

Krisztus szolgálóinak a legszorosabb összeköttetésbe kell lépni az Üdvözítővel s példáját kell minden tekintetben követniök: a tiszta és becsületes életmód, az önmegtartóztatás, a jócselekedet, a szorgalom és kitartás. Legfőbb törekvésük mindenkor oda irányuljon, hogy minél több lelket nyerjenek meg Isten országának. A lelkek iránti mély részvétellel és szeretetteljes türelemmel Krisztushoz mindenben hasonló módon kell dolgozniuk, elszántan és akadályt nem ismerő, határtalan kitartással.

Welch János, az evangélium egy prédikátora oly mélyen érezte a lelkek megmentéséért rája háruló felelősséget, hogy éjszakának idején is felébredt és Istenéhez fohászott, hogy mentse meg őket. Midőn felesége szemrehányásokkal illette, hogy annyit dolgozik, hogy tönkre teszi magát s a nagy hidegekben való utazás által egészségét teljesen aláássa, így felelt: Kedves feleségem, képzeld el, hogy mit jelent az a tény, hogy én egymagam háromezer lélek lelki üdvéért vagyok felelős és nem tudom, hogy lelkileg mily állapotban vannak.

Egy ízben egy városban kutat ástak. Midőn majdnem befejezték a nagy és veszélyes munkát, az egyik oldalon földesuszamlás következett be, amely a mélységben tartózkodó egyik munkást maga

alá temette. A fent lévő munkások azonnal segítségért kiabáltak. A környék emberei kötelekkel, áóskkal, létrákkal szaladtak a hely színére és azonnal hozzá láttak a mentési munkálatokhoz. Aki meghallotta, hogy mi történt, az azonnal ott hagyta minden dolgát s a kuthoz sietett, hogy szerencsétlenül járt embertársát megmentse a legrettenetesebb haláltól, a megfuladástól.

A derék emberek oly gyorsan és oly sokáig dolgoztak, hogy az izzadság, mint az esőcseppek hullott homlokukról s kezeik remegtek a kimerültségtől.

Vége jó mélyre kiásták a kutat. Ekkor egy csövet kerítettek, melyet alászurtak egészen az eltemetett emberig. A csőbe belekiáltottak, hogy az eltemetett ember meghallja s válaszoljon, ha még életben van. A szerencsétlen ember csakugyan felelt: «Még élek, de siessetek, mert rettenetes itt alant.»

Az emberek újra munkához láttak s nemsokára teljesen kiszabadították szegény embertársukat. Most felhangzott az örömkriáltás: Még él, még él. Meg van mentve. Az örömhír pillanatok alatt, mint futótűz, úgy járta be a városka összes utcáit: Meg van mentve.

Vajjon túlzás volt-e ez a nagy buzgalom, ez a nagy és buzgó munka, ez a végtelen öröm? Csak egyetlen egy ember megmentéséről volt szó! Bizonyára nem! De hát a valósággal micsoda egy ember mulandó életének megmentése egy léleknek az örök kárhozattól való megmentésével szemben? Ha már egy emberélet megmentése is ekkora részvétet ébreszt a felebarátok szívében, mekkora részvétnek kellene bennünket áthatni akkor, midőn egy lélek megmentéséről van szó, különösen, ha már tudjuk, hogy mily végtelen és végzetes veszélyben forgott az a lélek, amely Krisztustól elszakadt. Vajjon Isten szolgálóinak nem kellene legalább is akkora buzgalmat kifejtteni lelkek megmentése érdekében, mint aminő buzgalomról tanuskodtak azok az emberek, akik a kutba esett ember életét akarták megmenteni? 24. 25. oldal.

A kilátás.

Ha a világ állapotát szemléljük, a legrendellenesebb állapotokat látjuk. A legszomorúbb látvány tárul szemünk elé. Hajlandók vagyunk azt hinni, hogy csak rendkívüli eszközök és tehetséggel tudunk eredményeket elérni a nehéz viszonyok között. Azonban Krisztus ép azokat a férfiakat és nőket

köszönti, akik látszólag nem nagyon sokat ígértek nekünk. Krisztus biztosítja ezeket, hogy a legteljesebb és legbiztosabb reménnyel kezdhetik meg munkájukat. Az Ur oly tulajdonságokat fedezett és ismert fel bennük, melyek alkalmasakká és méltókká teszik őket arra, hogy egy megfelelő helyet foglaljanak el szőlejében. Ha mindig készek lesznek alázatban tanulni s csak tanulni, akkor az Ur oly hivatás betöltésére és oly tisztség viselésére jelöli ki őket, amely nem mulja felül képességeiket. Az Ur Szentlelkének kiárasztása által kölcsönöz erőt és hatalmat szavaiknak. 29. oldal.

Immár a világ történetének befejezéséhez közelünk. Egy hatalmas munka, egy nagyszerű feladat elvégzése vár még reánk: Az utolsó intő üzenetnek egy bűnös világgal való közlése. Az Ur az ekeszarvától, a szőlőhegyekből s a legkülönbözőbb munkák mellől szólítja el a megfelelő embereket, hogy ézt az üzenetet a világgal közöljék.

Száz könyvadás a célunk.

Ki akar az isteni hívásnak Magyarországon még ez évben engedelmessé válni? Az utolsó öt évben nagy dolgokat művelt az Ur ebben az országban is a hűséges könyvadások által (ahogy ez az

alanti kimutatásból is kitűnik), de a jövőben hatalmasabb dolgokat fog művelni. Ez a bizalom és meggyőződés a lelkesedés mennyei támogatja át szívünket és arra készíti beünköt, az elénk tűzött célt a legnagyobb erőfeszítések is elérjük. Áldott az, aki önmagát ajánlja fel szatul az Ur oltárára.

Év	Könyvadások átlagos száma	Eladás dollár- ban
1921	23	3,300
1922	35	4,800
1923	34	6,000
1924	38	13,500
1925 I/1—VIII/31.	57	16,400
Célunk 1925-ben:	70	24,000

Kedves testvérem, az Ur szava terád is szól, hívása néked is szól. Ha egészségged engedi, néked is fel kell kerekedned, hogy a szőlőjébe siess s ott hűségesen végezd munkád.

Az Unió kerületi konferenciái bőszéget mutat nyújtanak majd néked arra, hogy a munkádat jelentkezzél.

És mondá nekik: «Menjete el ti is a szőlőjébe és ami igazságos, megadom néktek.» Máté 21/33.

Minck Adólf
unió-elöljáró

Stein Hermann
kiadóhivatali vezető

Wicklein Alfréd
könyvadás vezető

Felhívás könyvvarusításra.

(Csak gyülekezeti tagok számára.)

Nékünk, mint magyar egyesülésnek, minden okunk meg van arra, hogy hálások legyünk a mi mennyei atyánknak a pompás kiadóhivatalért, a nyomdáért és a gazdag könyvkészletért, mellyel bennünket megajándékozott.

A kiadóhivatal igyekezni fog oly irodalmat kiadni, amelyet könnyebb lesz elhelyezni. A könyvek is majd lehetőleg oly csinosabb kötetben jelennek meg, aminőre az utolsó évek nehézségei között nem gondolhattunk.

Isten oltalma és áldása mellett szépen fejlődik a kolportage. Így ez évek első nyolc hónapjában a ca. 33 könyvvarus 425.731.000 korona értékű könyvet helyezett el. A lelkek megmentése tekintetében is hatalmasat cselekedett velünk az Ur, amiképen ez kitűnik a könyvvarusok jelentéséből.

Az európai divisió kolportagevezetői, legutóbbi Svájcban tartott értekezletükön elhatározták, hogy ez év végéig a kolporteurok számát az Ur segítségével 1500-ra növelik. Most még 200 kolporteur hiányzik, hogy a cél el legyen érve. A magyar egyesülésnek is ki kell venni részét ebből a munkából.

A könyvvarusok névjegyzékén 40 név szerepel, ezek közül 30-an dolgoztak az utolsó hónapban, azaz augusztusban. Összesen 75 millió korona értékű könyvet adtak el. Ez azt bizonyítja, hogy még a legrosszabb hónapban is szép eredménnyel lehet dolgozni, ha szorgalmasak vagyunk s ha a helyet jól választjuk meg.

White testvérnő a következő bizonyosságban dorgálja azokat a lelkeket, akik felhagynak a kolportageval:

«Egy nagy és fontos munka vár ránk. A lelkek ellensége ezt jól tudja s ezért minden eszközt felhasznál arra, hogy a kolporteuröket elterelje a magasztos munkától s arra bírja őket, hogy más hivatást válasszanak maguknak. Hassunk oda, hogy ez az állapot megváltozzék. *Itten visszahívja a munkába a könyvvarusokat.* A buzgó lelkeket felszólítja az Ur, hogy önként ajánlják fel erejüket, tudásukat és képességeiket az Urnak s dolgozzanak, ahol csak munkaalkalmat találnak.»

El vagyunk határozva, hogy Magyarország területén legalább is 70 könyvvarust foglalkoztatunk, mert csak a könyvvarusok számának növelésével s kiadványaink nagyobbarányu terjesztésével biztosíthatjuk kiadóhiva-

ezeket, hogy a legtel- hatalmasabb dolgokat fog művelni. Ez a bizony...

talunk fejlődését s az evangéliumi munka megerősödését. Még vagy róla győződve, hogy a magyar egyesülés ezer tagja között még akad buzgó lelke negyven fiatal ember, kiket az Úr a kolportage közöttis m...

Kérjük az összes testvéreket, hogy White testvérnő kö kezű szavait ima mellett tanulmányozzák. Kérjük a testvéreket, ha imádkozzanak, dolgozzanak s minden módon igyekezzenek segítségül lenni a nagy cél elérésében. Újabb könyvek és egészségügyi folyóir kiadásával három csoportba osztályozhatjuk a könyvtársokat.

Ha a jó Isten megengedi, úgy ez évi október hó 27—30-ig könyvtársági tanfolyamot nyitunk Budapesten, amelyre mindenkit retétel meghívunk, aki életét az Úr munkájának akarja szentelni. Oly véreknél, kik a gyülekezet ajánlatával lépnek be a munkába, bizony feltételek mellett megteremtjük az utiköltség felét.

A könyvtársági tanfolyam a központi iskola-teremben (Budapest VI., Dabóc utca 13.) 1924 október hó 27-én hétfőn reggel 8 órakor kezdődik.

Minck A.
előfőnök

Stein H.
kisdív. vezető

Wicklein A.
könyvtársági vezető

White testvérnő biznyságaiban a következőket olvashatjuk

«Az utolsó evangéliumi tizenetnek nagy és csodás munkáját a oly módon kell végeztünk, amilyenre még példa nincsen. Hadd álljon világ rendelkezésére az igazság világossága könyveink és folyóirat által. Kiadóhivatalkunk tegyenek biznyságot róla, hogy elközeltett min dolgoznak vége.

«Ébredjétek, ébredjétek, ti, akik a jelenkori igazságokban hisztek. Vajjon tudjátok-e, mi az oka annak, hogy oly csekély lelki élet talált gyülekezetekben? Ennek oka az, hogy nem vagytok Krisztus munkársai. Testvéreinknek azáltal lehetett leginkább segítségülkü, ha tanítványok őket arra, hogy miképpen dolgozhatnak Krisztusért. Tanuljanak meg dolgozni úgy, amint Krisztus dolgozott, csatlakozzanak hadsereg és szolgálják őt hűségesen.»

«Isten angyalai régóta vártak emberi eszközökre — a gyülekezet tagokra — hogy azok is csatlakozzanak hozzájuk a még elvégzendő feladat elvégzésében. Isten angyalai várnak rájuk. A munkatervtel nagy, a cél oly magas, hogy minden oly lelket munkába kell irányítani, akik szívét szent érzelem hajtja át s él benne a vágy, hogy az erő eszközvé legyen. Oh dolgozzatok, dolgozzatok s tartásaitok szem az örökkévalóságot. Ne feledd, hogy minden erődöt meg kell szentelni. Egy nagy munkát kell elvégeztünk.

«A könyvtársok ne feledkezzenek meg azon tényről, hogy a könyvtársítás az a munka, amelynek végzését Isten tőlük várja. Gondoljanak arra, hogy ő Isten szolgálatában állanak. Jökedvű, bosszúságnak...

munkára van szükségünk. Oktassuk, buzdítsuk a testvéreket, tárjuk fel előttük a munka fontosságát. Jóljaga magában mindenki az önmegtagadás és önfeláldozás szellemét. Van erre nagyszerű példánk: a mi megváltónak élete.

«Olvasdátok el Ésaiás könyvének 6. részét és vonjátok le a tanulnanságot. «Akkor mondték: Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkuk voltok és tisztátalan ajku nép között lakom: hisz a királyi, a sergelyek Urt látják szememim. És hozzáam repült egy a szeráfok közül és a kezében eleven szén vala, amelyet fogóval vett volt az oltárról. És illetté számát azzal és mondá: Imé ez illetté ajkaidat, és hamisságot eltávoztát és bűnöd elfedeztetett. És hallám az Urnak szavát, aki ezt mondja vala: Kik küldjék el és ki meggyen el nekünk? Én pedig mondték: Imhol vagyok én, küldj el engemet.» Jésa. 6. 5—8.

Ez a törvényt ismétlődik meg mindig. Az Úr azt kívánja, hogy sokan részt vegyenek ebben a nagy munkában, azt kívánja, hogy sokan szenteljék meg szívüket és alázatban kövessék és szolgálják az Urat, ahova őket küldi.

Nincs magasabbabb munka az evangéliumi könyvtársításnál, mert ennek végzése által teljesítjük a legfőbb és legmagasabb erkölcsi kötelezettségeket. Aki ezen munka végzésével foglalkozik, vezettesse magát mindenkor Isten szentlelke által s szíve ne emelkedjék fel büszkeségben. Vajjon van-e közöttünk valaki is, aki valamivel bírna, ami nem képezné Krisztus tilajdonát?

Ha tudnánk azt, hogy mi vár ránk, akkor nem lennénk oly haanyagok az Úr munkájának végzésében. Az Úr haragját vonja magára mindaz aki ismeri ugyan az igazságot, de szavaiban és cselekedeteiben még sem engedelmeskedik parancsolatainak. Ha nem buzgólkodunk abban, hogy lelkeket nyertünk meg Krisztusnak, úgy Isten bennünket tessz felelőssé azért a munkáért, melyet elvégezhetünk volna ugyan, de amelynek elvégzését mégis elhanyagoltuk.

Magyarországi tapasztalatok.

„A-g-ózelem feletti ujjongás hangja az igazak sátrában.” Zsolt. 119. 15.

Néztünk, magyarországi kolporteuróknak a tapasztalatát ez a zsoltvárs fejezi ki a legteljesebben s igyekeztünk is minden egyes alkalmat megragadni, hogy kifejezésre juttassuk a mi jószágos mennyei arányt iránti hálánkat.

Tévednek azok az emberek, akik azt hiszik, hogy megbénították könyvtársításunkat. Az Úr munkáját meg nem semmisíthetik. Ez évi augusztus hónap 14 millió koronával, tehát körülbelül 200 dollárral több könyvet adtunk el, mint az előző hónapban, pedig gazdasági tekintetben közöndománus dolog, hogy augusztus a leggyengébb hónapja az évnek. Mi könyvtársok elhatároztuk, hogy Isten segítségével naponta leg-

15, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1

er, en, 16, kal, ren, der, bar, har, W, es, is, és, k-k, o-o, k., k., ele, von, frer, hen, nhr, egen, hen, pers, An, ein, err, Ver-

alább 10 könyvet akarunk elhelyezni. Ezen elhatározásunkhoz szigorú ragaszkodtam s tényleg nem nyugodtam addig, amíg a célt el nem értem. Egy napon Sántán annyira akadályozott a munkában, hogy egyáltalán végezhettem a könyvadásra. Este nagyon szomorú voltam emiatt s másnap korán reggel imában kértem az Urat, engedje meg, hogy a mai nap után a tegnapi mulasztást is pótolhassam és 20 könyvet eladhassak.

Elhatározásomat munkatársaimmal is közöltem, s kiváncsian várta, hogy lesz-e elég erős hitem. A délelőtti folyamán mindössze csak hat könyvet sikerült megrendelés útján elhelyeznem. Mire délután öt óra órással 9 könyv volt megrendelve. Éreztem, hogy immár a lehetetlenség határos a cél elérése, mert délután 6 órakor félbe kell hagynom a munkát. Még egyszer imában fordultam Istenhez s hozzáfogtam a munkához. Hat óra lett, sikerült rendelés útján 11 nagy könyvet eladnom, melyek a leszállítás alkalmával mind átvették tőlem. Ugyanekkor még három könyvet sikerült eladnom is. An Ur volt az, aki ezt a munkát végrehajtotta s beléje vetett hitemet ezen tapasztalattal is megerősítette.

A lélekmentés magasabb munkájában is alkalmunk volt fáradozásunk gyümölcsét látni. Így a többek között azon 17 lélek közül, akik az első negyedében alámerítkezés által léptek szövetségbe az Urral, 10 lelkét a könyvadások találták meg. Ezek közül az egyik azonnal belépett a könyvadás csoportjába. Az illetőt egy oly kimondottan nehéz munkatársunk küldtem, ahol még egyetlen kolporteur sem tartott ki sokáig. Ezen munkatársunk a legjobb eredménnyel dolgozik ezen a helyen, sőt már hat lelket is talált, akik az igazság iránt érdeklődnek. Ezeket bibliai oktatás részesíti, hogy az alámerítkezésre előkészítse. Ily módon ez évben az egyik kolporteur talált meg és gyűjtöttek egybe.

A bajok és akadályok soha sem hiányoztak és nem is fognak hiányozni, de ép ezek azok, amelyek által Isten oly erős jellemű férfiakat és nőket nevel magának, akik eredményesen folytatják az evangélium hirdetésének szent munkáját. A kolporteurnek arra kell törekedni, hogy igazi evangéliumi munkás legyen belőle. Ily módon lesz a könyvadás a legfontosabb és legáltalánosabb munkává, ahogy ezt White testvérünk táiban több ízben kifejté.

Wickham A.

Általános célunk.

1. Korán kelni. Nyáron 5 órakor, télen 6 órakor.
2. Munka megkezdése az első házbán: nyáron 8, télen 9 órakor.
3. Napi munkaidő: nyáron 8 óra, télen 6 óra.
4. A havonkénti munka összege: legalább 20 nap és 120—160 óra.
5. Eredmény: naponta 10 könyv.
6. A lelkek megmentésében elért eredmény: az 1924. évben 50 lélek.
7. Adományok: havonként 2 arany korona.

Ernst M. testvérünknek valamely ügyben Auszriába kellett utazni, ahol néhány napig két testvérünk társaságában dolgozott, akik könyvadásra foglalkoztak. Mielőtt munkába mentek volna, imában kériék a jó Istenet, hogy őket e napon támogassa. A két osztrák testvérünk csodálkozva hallotta, hogy Ernst t. n.ó célul tűzte ki maga elé, hogy aznap tíz könyvet adjon el. Némik ezideig ily céljuk még nem volt. Ernst testvérünk öket is buzdította hát, hogy határozzák el magukban, hogy naponta tíz könyvet akarnak eladni.

Az ima után elszóledtek, hogy könyveikkel végigjárják a falut. Este felé találkoztak s egymás eredménye után érdeklődtek. Kint, hogy a két osztrák könyvadás eladott tíz-tíz könyvet de Ernst testvérünk csak 7-et tudott elhelyezni. Már esteledett s késő volt ahhoz, hogy a szomszéd faluba átmenjen. A tíz könyvet pedig nagyon szerette volna elhelyezni. Megkérdezte a testvérvőket, hogy nem hagytak-e ki egy házat. Azt felelték, hogy a kastély és a rendőrség épületét kikerülték.

Ernst testvérünk ezt hallva, egyenesen a kastélyba ment, azonban kopogtatására semmi feleletet sem kapott. A kapu el volt reteszelve. Úgy látszott, seki sem volt odahaza a kastélyban. Erre a rendőrségre ment, ahol három rendőrségi alkalmazottat talált együtt. Mind a hárman jobb érzelmű emberek voltak, akik érdeklődve hallgatták végig a testvérünk magyarázatát. Megnézték a könyveket s végül egyiknek a buzdítására mindhárman megrendeltek egy-egy könyvet. Boldogan s Isten iránt hálával telt szívvel zárták le ezt a napot.

Nagy testvérünk írja: Egy közösségben egyik vasárnap már délig sikerült tíz könyvet elhelyeznem. Erre elhatároztam, hogy estig huszra akarom kiegészíteni az eladott könyvek számát. Nagy buzgalommal fogtam a munkához s mire este lett, tényleg sikerült kettős célokat elérni. Az összes könyvekre jó foglalt sikerült kapnom.

Midőn legutóbb Kabán dolgoztam, Kis testvérral abban egyeztünk meg, hogy délelben 12 órakor az én szállásomon találkozzunk. Mire délfelé járt az idő, hét könyvet eladtam. Már a vonatához kellett sietnem, ha nem akartam lekésni. Azonban hiabavaló volt minden sietés, mert mire a pályaudvarra értem, már elment a vonatom s így kénytelen voltam a következő vonatra várni, amely csak egy jó óra múlva érkezett meg. Az alkalmat arra használtam fel, hogy még egyszer visszasiettem a faluba, ahol egy óra hosszat dolgoztam s 3 további könyvre kaptam foglalt. Ily módon célokat is elértem s még a következő vonattal tovább utazhattam. Ki nem látja ezen dolgokban a jó Istennek kezét!

Juhos testvérünk beszélt, hogy erősen elhatározta magát arra, hogy a számára kiutalt munkaterületnek minden egyes községét alaposan átjárja. Azonban az egyik község területéről nagyon durva módon utasította ki a csendőrség. Juhos testvérünk ennek ellenére újra megjelent a községben már hat héttel később s annak minden házat végig dolgozta a legszebb eredménnyel. Ugyanis ez ízben a község bírójától egy szép ajánlólevelet kapott s ellenségei nem vettek tudomást jelenlétéről.

Ez alkalommal a grófi kastélyba is bement. A kapu felett ugyan ott

diszlett a felírás, hogy a koldulás és házalás szigorúan tilos, a bűn azonban mégis belépett a házba s először is a grófnót kereste, aki készen elutasította. Mikor a lakásból kilépett, az udvaron találkozik ifjú gróffal, akivel beszélde eleget. Úgy látszott, hogy ő sem vették nagy érdeklődéssel könyveink iránt, de azért mégis barátságos és szivesen elbeszélgetett a könyvárussal.

Ez mindenekelelt arra kérte, hogy távolítsa el a ház bejáratáról a táblát, amely a koldusoknak és házalóknak megtiltja a belépést, a mai nehéz világban nagyon sok árva, özvegy és bűna, munkaképtelen és vagyontalan embernek van szüksége a tehetősebb emberek segítségére s ez a tábla visszariaszítja őket úgy, hogy nem mernek bejönni, ha bizonyára ez lenne az a hely, ahol első sorban segíélyben részesülhetnének. A gróf egy darabig vonakodott a kérést teljesíteni, de végül megengedte magát s a testvér jelenlétében eltávolította azt a táblát falról.

A gróf végül a könyveket is megtekintette s egyet megvett tőle mire a grófi udvarban még további hét könyvet sikerült a testvérem helyezni.

Osik testvérnő egy kisebb községben dolgozott Budapest közelében. A munka nagyon nehezen ment. 12 napi fáradozás eredményeképpen összesen csak egy könyvet és néhány kisebb füzetet tudott elhelyezni. Már elcsüggedt s azon gondolatokkal foglalkozott, hogy a helyet elhagyja. Azonban lelkeben azt gondolta, hátha van mégis egy oly lélek ebben a községben, aki őszintén vágyakozik Isten szava után. Tehát nem távoztam tovább folytatva a munkát.

Végül talált is egy nagyon őszinte lelkű nőt, aki az igazság nagy érdeklődéssel viselkedett s aki megvett tőle egy bibliai könyvet akit a testvérnő további bibliai tanításban részesített.

Az illető már megismerte az igazságot, de sántái befolyására állmai voltak, melyek egy időre eltérítettek a tiszta igazságtól. Az igazságot utáni vágya azonban győzedelmeskedett s végül elhatározta, hogy a Jézus igazságot követi. Ez a kedves testvérnő is részt vett az ez évi utóbbi alámerítkezésben, sőt nemcsak ő, hanem még négy kedves lelkűket szintén megnyert az igazságnak, s akik vele együtt léptek szívesre Istennek. É-s-a. 55, 11.

Farkas testvérnő a következőket írja: Nemrég a Svábbegyben dolgoztam. Előtte mentem el a nagy szanatórium. Kikerültem a nagy let-t, amelyben nemrég még oly kevés eredménnyel dolgoztam. Igaz, akkor még kevés üdülő volt benne.

Amint az épületet elhagytam, bensőmben egy hang így szólt: Bátor-ság! Bátor-ság! Erre megfordultam és bekopogtatam az épületbe, ahol rövid 2 és fél óra alatt 14 nagy könyvet adtam el. Úr cselekedte ezt!

Az elmúlt esztendőben egy kis faluban dolgoztam Budapest közelében, amelyben egy nagy gyár van. A gyár udvarán egy nagy kiterjedésű művelési és hivatalkói kolónia terül el. Megkísérletem, nem lehetne-e bejutni a

területre, de a bejáratokat nagyon éberren őrizték, úgy, hogy minden eredménytelen maradt. Az egyik bejáratnál alkalman volt megkísérletem az igazgatóval is beszélni, akinek elmondtam, hogy bennünket szívesen fogadják. A gyárban nem csak a gyárakba, hanem még a városban is. Az igazgató azonban sajnálattal jelentette ki, hogy nekik csak az egy oly szabályunk, amely alól nem létezik kivétel. Különben szívesen fogadjuk, mert látja, hogy nagyon hasznos munkát végzünk.

Kénytelen voltam tehát eltávozni a faluból. De egyáltalán nem éreztem magamat legyőzve az ellenség által. Az uton így fohászkodtam: «Istenem, megmutatd, hogy minden tölem telhető meg, az irántad és embertársaiddal, hogy minden szeretőből. Vedd te kezébe a missziómunka ügyét s vezessd sikerre fáradozásomat.»

Valamivel később egy vámtisztviselővel ismerkedtem meg csodás módon, aki ugyanabban a gyárban volt alkalmazva s akitől néhány. a gyárépületben lakó család címét megszerezhettem. S most alkalman volt látni, miképpen omlanak le az ima hangja előtt Jerikónak falai. A gyár épületébe könnyűszerrel bebozsátást nyertem s oly szép eredménnyel dolgozhattam a benne lakó lelkek között, hogy rövidesen 54 nagy könyvet, számos folyóiratot és traktát adtam el s több megrendelést kaptam.

Seltenheim testvérnő egy ízben egy faluban munkálkodott és elhatározta, hogy egy bizonyos vonattal tovább utazik. Azonban arra az időre, midőn a vonat indult, nem tudta befejezni teljesen munkáját s mivel szigorúan akart azon elvünkhöz ragaszkodni, hogy minden községet alaposan át kell dolgozni az utolsó házig, mielőtt belőle távoznunk, szándékosan lemaradt a vonatról s tovább folytatta munkáját, amíg azt teljesen be nem fejezte. Később értesült, hogy ugyanaz a vonat, amellyel utaznia kellett volna, kisklott s az utasok közül többen meghaltak és súlyosan megbetegültek.

Ugyanez a testvérnő a következőket írja folyó évi július 23-ik kelettel; «Az Ur kegyelmes és irgalmas és csekély fáradságot igen nagy áldással kíséri. Megengedte, hogy munkám folytán három kedves lélek fogadta el az igazságot s június hó 28-án alámerítkezés által pecsételte meg az Istennel kötött frigyét. Ez sokkal nagyobb öröm annál, amennyit megérdemelnék.»

Szilágyi testvér írja: «Két évvel ezelőtt M. ben tartózkodtam s értesültem, hogy abban a községben azóta állandóan vannak oly lelkek, akik a szombat napját megszentelik. Nemrég odautaztam s néhány napig, egy idősebb nő kereste fel a gyülekezetet, aki a következőket mondotta: «Sosem tudtam és soha sem hittem, hogy oly keresztények is vannak, akik a szombat napját szentelik meg. Most látom. Én már ezelőtt harminc esztendővel egy fogadalmat tettem, hogy az Ur utjain akarok haladni s azóta bójtöléssel és imával kertem az Urat, mutatná meg nekem az igaz utat. Legutóbb álomban mutatá nekem az Ur, hogy a hetedik napot kell megszentelnem és különbséget kell tennem tiszta és tisztátalan között. Most már én a szombatot tartom meg és csak tiszta eledelkelek élek.

Kérem, küldjenek valakit hozzám, aki további oktatásban részesítse a vallásos katolikus lakosságát. E községben dolgoztak, amelynek napkolporteurok és az általunk terjesztett könyvek ellen. A két testvérünk iratainak ebben a községben, míg azt teljesen át terjesztették békák bámulták a két gyenge asszony állhatatosságát és bátorságát. Az városban:

Kitartásunknak szép eredménye lett, mert nemcsak, hogy bejuttak könyveinket és egyéb iratainkat a lakosság házába, hanem szívesen lelek ismerhette meg általuk az igazságot. Ma már hatan családunk közöttük gyülekezeteinkhez s a legutóbbi aláírásuknál újabb 4 kértük. Lásd 4. Mózses 14, 9.

Szolgálatunk ezen élmények és tapasztalatok, melyekből világossá láthatjuk, hogy a jó Isten angyalait küldi ki a lelkek megmentésére nagy munkáját elősegíteni, arra, hogy még nagyobb lelkesedéssel, szeretettel, buzgalommal és önfeláldozással vigyük előre azt a zászlót, amelyet a feltámadt Úrvöztónk ránk bízott, hogy áldására legyünk mindazon lelkeknek akikkel az életben érintkezünk.

Füzetajánlások minták.

Jónapot kívánok! Bocsánatot kérek, hogy zavarom. N. N. vagyok, advent missziótól jövők és a misszió küldi ezt az Ön (Önök) missziótól. Hivatalos ára 50 fillér, mely összeg a pogány missziók céljára szolgálja.

Aluhelyen:

Jónapot kívánok! Bocsánatot kérek, hogy zavarom, hoztam a missziót az Ön részére is. E lap utmutató a vallásos élet előmozdításához és időszerű kérdésekkel foglalkozik a Szentírás fényében. Hivatalos ára 50 fillér, (mutass az utolsóelőtti lapon lévő árra) és az összeg pogány misszió célt szolgál. Minden család részére hozunk egyet.

Ellenvetések:

1. „Milyen missziótól van?”

Amint az előbb is említettem az advent missziótól, ez egy keresztény világmiszió.

2. „Meg kell ezt venni?”

Kérem szépen ezt nem kell megvenni, de mivel örömmel hoztam így hiszem, hogy örömmel tetszik megvenni.

3. „Nincs pénzünk!”

Ehhez nem is kell pénz, csak egy kis jóakaratra van szükség, ahol jóakarát van, ott nyílik lehetőség is.

4. „Nincs pénzünk!”

Hiszen felesleges pénze senkinek sincsen, de ha ezen 50 fillért a beosztottból tetszik áldozni, a jó Isten azt más oldalon tiszszerezni fogja visszaadni.

5. „Ez nagyon drága!”

Kérem szépen ez egy szépirodalmi mű, melynek tartalma megfizethetetlen.

6. „Nekünk nem kell!”

Miután e lap isteni üzenetet tartalmaz, így mindenkinek szüksége van rá!

7. „Nekünk nem kell!”

Kérem szépen, mi sokat várunk a jó Istentől, de a jó Isten is vár tőlünk valamit!

tér 4.

entírás,
mégis
olva-
agyobb
könyv.
gyü-
egy-
ezért,
mag-
köves
mégis
erő és
aloták-
t palo-
mazik.
önyv.
y mó-
vassuk

3 erről
s az

mus.

ber.

Ini. Ez a bizonyos
és monnai tüze

Megszólítások a könyvárusítás alkalmával.

1. Megbocsásson, hogy idejét egy kissé igénybe veszem. Azért járok ezen a vidéken, hogy a legújabb keresztény hittudományi könyveket terjesszem. Szabad tán önnek is egy ilyen könyvet mutatnom, ennek címe
2. Oly dolgot bátorkodom önnek hozni, amit az emberek szívesen látnak: Félvilágosított az élet fontosabb kérdéseiről. Mi lesz az emberből a halál után? Hol vannak elhalt hozzátartozóink, vajjon viszontlátjuk-e őket? Lesz-e feltámadás? Van-e pokol és mennyország? Ezen kérdésekre csak kevés ember tud manapság felelni. De Isten sok mindent kinyilatkoztatott erre nézve a szentírásban. Ezen könyv Isten szava alapján íratott, címe
3. Egy nagy könyvkiadóvállalat megbízásából jövök, amely nagyon becses könyveket ad ki a világ minden nyelvén. Egy nagyon áldásos könyvet bátorkodnék önnek is ajánlani. Címe
4. Egy oly könyvet bátorkodnék önnek ajánlani, amely az isteni világgörnyezés, a megváltás és a jövő események titkát fedi fel. Címe
5. Engedje meg Uraságod, (Nagysád) hogy egy oly könyvet mutathassak be, amely a mai korban, midőn a tudomány folyton fejlődik és halad, állandóan szükségletté vált. Ki nem vetne szívesen egy pillantást a jövőbe? Hígyje el, hogy a jó Isten az ősi próféták könyveiben közölte velünk az egész emberiség jövőjét, csak hogy ezen jövődölések a legutóbbi időig el voltak tőlünk zárva, vagyis nem érthettük meg őket. Isten azonban maga mondotta meg Dániel próféta által, hogy az utolsó időben sokan kutatják és nagy bölcseséget találnak benne. Ez ma történik meg és az emberek, akik ezen könyv által ismerték meg Istennek a világtörténelmi eseményekben megnyilatkozó titkát, nem győznek eléggé csodálkozni. Ezen könyv címe

entírás,
, mégis
, olva-
agyobb
könyv.
7 gyü-
y egy
ezért,
mag-
köves
mégis
erő és
aloták-
t palo-
mazik.
önyv.
y mó-
vassuk

3 erről
s az
mss.

Kér
vall
kol
ber
irai
ber
tát
lél
kö
lél
Lá
lá
n
b
re
a

6. Nem csodálkozott Uraságod már azon, hogy az emberek, akik oly okosoknak képzelik magukat, még sem tudják, hol van az ember a halál után, van-e tényleg egy viszontlátás a halál után és mi lesz a világgal? Maguktól soha sem tudnak az emberek ezen kérdésekre felelni. De a mindenható nem hagy bennünket erre nézve homályban. A szentírásban sok mindent kijelentett erre nézve. Én egy oly könyvet ajánlok önnek, amely Istennek idevonatkozó kinyilatkoztatását tartalmazza, a könyv címe

7. Megbocsásson, hogy alkalmatlankodom, de csak néhány percre veszem igénybe idejét, hogy egy oly könyvet mutassak be, amely sok ezer példányban terjedt el és sokaknak nagy áldására szolgált. A könyv címe

8. Egy újonnan megjelent könyvet bátorkodnék önnek bemutatni, mely a biblia régebben érthetetlen jövendőitéseit magyarázza és egy pillantást enged vetnünk a jövőbe. Az emberek előtt homályos a jövő, de Istennél minden világos; nála felvilágosítást nyerhetünk. Ezen könyvnek a címe

„Jézushoz vezető út” című könyv bemutatása.

Bevezetés.

Jónapot kívánok! (Kézét csókolom.) Nagyságos asszonyhoz van szerencsém? Szabád egy kissé beljebb fáradni? A nagyságos asszonnyal szeretnék beszélni. Tudniillik egy oly ügyben keresem fel önöket, amellyel nem mindennap lesznek meglátogatva. Feladatom nagyságos asszonynak ezen könyvet hozni, melyet egy misszionáriusnő írt, ki hetven évet töltött a misszió szolgálatában. A címe „Jézushoz vezető út.” És két fontos kérdéssel foglalkozik; hogyan jövék Jézushoz és hogyan maradok Jézusban. Jézus azt mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan akik megfáradtatok és megterheltetek, én megnyugosztalak titeket.” Ezen kedves meghívás személyesen szól hozzánk.

Es amiként a napkeleti bölcsék megtalálták a Jézushoz vezető utat a csillag segítségével, hasonlóképp e könyv is ily csillag lesz az önök számára. Az első fejezet olyan szépen beszél Isten szeretetéről. Jézus nemcsak azért jött e földre, hogy az evangéliumot hirdesse, betegeket gyógyítson, (15. oldal) hanem imádkozott, (19. oldal) szenvedett (55. oldal) és meghalt értünk. (27. oldal)

Az Isten elfeledkezett mirőlünk!

107. oldal.

Mennyei Atyánknak az élet minden eseményére egyaránt gondja van. Egyetlen ember sem hullhat le az ő tudta nélkül. És egyetlen ember sem kerül el figyelmét. Ha mindent tudni szeretnénk, akkor összes felesleges gondunk tűnnének.

Bennünket nem szeret az Isten!

147. oldal.

Ha Isten szeretetében kételkedünk, az igazsággal szemben bizalmatlankodunk, elutasítjuk a Szentlelkét. Mily fájdalmas érzések hasogathatnak az anyának keblét, kinek gyermeke arról panaszkodik, hogy anyja rosszakarója, holott egész életét a gyermekei javára áldozza és minden kényelmét feláldozza számukra?